

1931

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 113 nr. 1a-c

DOKUMENTINDHOLD

Udkast til artiklen: "Minder om Moder, Georgia Marie Louise Schouw gift Skovgaard" af Joakim Skovgaard. Udgivet i Højskolebladet. Den færdige artikel kan ses Mappe 113 nr. 6.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Skien om Moder, som døde, inden jeg var tolv år, men var kærly, og alvorlig, Det er sagt mig, at
alvor om stammende fra, at hun var tillidsfuld om mig, husefødslen hos sin Fader, der blev indkommand
de hun enderne keen var? . Når hun og fader prøvede hun de kunde se længst på hendes
uden at G, tabte vor milde fader altid for hendes tilgængelighed og søde blik, som de kunde godt lide
mid tungen, og de hun de kunde derne den bedste tegning af den. Moders øjne og lachet, faders et bånd
vør. Se sig mangende ikke. Men var selvstændig og vilde fast, men altid lydhør det ikke at gemme det
forrest. Fader kunde ikke tale mæltetind, at fader Moder sig i, men hendes to drage stude, vane til det. Det gik
godt en tid, vi passede nøje at se det efter hin, indtil en dag det var mig fik et skind der var rigtigt stort, det talte
i bysten, Gvev skækkely, haem. Vi holdt ikke af klunger; nogen klæbte den, så bjæge moder slæges ved at give os
ansjoris til. De sidste vekslede til, fik vi alle tre om vognen. Vi drage mælt alle, at det var slæg, vil omst
til hinne, hun skæp for de vage de med klæbte eller mæltetind. By huske, at vi drage læste for hende i en lille
by om Høfde Jærke. Den kom vist med til Nys, hvor vi som regel kom om sommeren, Bæverne Christen
var jo Moders Moder. En sommer blev arventet kortvarig, Moder søge, at det var fader Bæver Christen
indtættede levend, så var de ikke plads for os, som fik på at vide, at det var fader Christen havde hentet Tæker
som Mæltetind, der var Moder, ikke var sammen med ham. Moders selvstændig hof viste sig også den, at
hun ikke brød sig om moder, hun gik i bjæge hun selv fandt faderen, faderen og moder og dinst, ikke fader
en søster af faders farve om livet, og sådan gik hun til selokab så vil som faderne. Hendes gamle
døbtet. Børn så de Høfde vist huseanden søndag, og til vorat mæltet moder skrive hem i quæderne
at hun kunde lægne sin appetit, hun smagtede den med en kært tegnet blomst. Tobak var hende en
lille, faderen J. F. Schønn røg ikke, broderne og heller, men engang havde de en videnskabelig and til
lygende geost, han røg. Moder havde stor udlystning, da hun var rejst. Fader derimod kunde godt lide
tobak, men for Moders skyld røg han aldrig i hjemmet, en ydret i jorden gav ud i selokab. Faderen
(Marboe, fader Dage) sammen med Elise Stæmp, Mitha Bjørn (Grundtvigsdatter), alle tre Moders
nærmeste vinder fra ungdommen, hun, Tante Sivotte har fortalt, at da vi engang fik en smulig fra
Fy, der, hvor en portion Arthskolter, dette Moder blev for at give Sivotte mast med, jeg så til og lachende
som jeg var blev, mere og mere vrede, alt som den anden del vekslede, til det brød sig stille ud, i toke for mange,
ikke for mange. Sivotte har altså Historien fra Moder men jeg huske til drageisen, og er et bestemt sted
paa huseanden brodt, hvor det foretog. By huske også engang der blev samlet ind til en bazar, at Moder udsat
nogle smukke små ting fra sit chatal dorte. Ellers holdt Moder sig af bazarer, faderen, at det var
som regel af. Stod i forhold til faderen og faderen, så engang hun har arventet om at de toke, der
ningen, taen sådan, rejste hun sig og gav under mæltet og gav det hun havde tænkt at opgive, det
penger i ved. Men nærede aldrig Taldressen, det havde ret til sin del. Mange er jo vrede, ikke så
nøje på det hende, at det er. Ikke private folks små køb Taldressen er det til at huske og det
er vel rigtigt, men hvor i grunden? for Moder var det ikke at være sandhed tro:
Moder broderne jo meget efter omstøt hun og fader havde tegnet i Studiebøger på rejse i Italien
og fader senere kom ud efter efter forelæggende behov, sammen komgode de mod tidens smag, for
at forbrude den, og lige gjorde de i den rithing et stort arbejde, og moder syede sin skjort. By huske
faderen viderkommen der blev udfoldet i vor gamle daglig stue her, da en del deene under hendes
paa sin fader, hund fader, Christen Thøe og Kolumbær Højedal, alle efter tegning af Constantin
Thøe. Da var der ikke som hede i stuerne, dem, sygdomme og dybt færd i alle alle vore.
I dem gik og den stil de komgode for, blev efter hendes kistebord, nu synes den atter at komme
i det og are. — Omstændigheder er jo keim hvad en dring kan samle sammen af fortælling, stof,
selve erindringer om Moder, som hun gemmede, kan jeg ikke give.
Kristenholdet, at dring peger, som hun så ud i sin græstige vore selokaber hendes to.

En gang havde jeg som lille foreslået at tegne den kongesættede Kristus, det forbrød moder mig, og deri gjorde hun ret. Men lærte mig også, at når jeg tegnede, skulde jeg være mig til ikke at dreje papiret, men roligt holde op, og af ned, ned.

Til vorn uheldige selskaber, var en forrest, måske hvad sagsagge, Omsætning af til det vandt skikkelser eller andre kage, gammeldags krumkage eller ^{kak} mandler og rosiner eller frugt. Jeg husker hende engang hun skulde ud til middag, hvor jeg bemærkede hende lysegrøn sithkejule. Men i det øjeblik var alle i det øjeblik var den kære mode med det dybe, alvorlige blik.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1A

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1A

149 m
Næret i Pstrig, hvor han en tid var i malerets tjeneste. En af vore fæder paa
Nysø blev indtaget kortvarig. Moder sagde os, at det var fordi Baron Christen
vandt det til, så var der ikke plads for os. Senere fik jeg at vide, at det var fordi
Christen havde ontat Fader som „malerskole“, og således Moder ikke var
stemmen med ham. Os børn har han altid været god imod.
Moder selvstændighed viste sig ogsaa deri, at hun ikke fulgte moderen, hun
gik i prob-syde efter sin egen og Faders mag, i hendes egen en foldrig nedværd,
og løst liv, en dobbelt sikkerhed af hylens herre kongstet om livet med
nærliggende kræfter. Sådan gik hun hjemme og ude. Hylens herre
engang hun skulde ud, måske i teatret, hvor jeg kunde have set i den tydelige
sikkerhed. Der var en egen stille fest om livet dengang, det var så hjemligt,
samlet, og Moder hørte jo hjemme i det tidens mest dannede klasse. I hendes
barndomstid så de vist hinanden ^{isamløst om} Søndag Professor M. L. Blayens tilfældig,
on søndag ^{Hjælper} var vist regnet for stamfaderen til kunsthistorikere her i Danmark. Blayens
hørte ogsaa til Nysø-kredsen, men næsten var han, og for at begynde sin egentlige,
ud bad han sig en sjælsnædd af Moder. Hun prøvede den stude med en kørt
tegnede blomst. Spisestuen udvirkende, at det var godt, alt det de fik, og
mindes Moders udmærkede kage til fulen. Tobak var hende meget imod.

x Moder var blandt dem der hørte Blayens foredrag.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1A

4.

Minde om Moder, Georgia Marie Louise Schouen,
gift Skovgaard.

113

Kvindest. gemmensat af Broder Niels og Søster Susette Cathrine

Moder døde inden jeg var 12 år, det er jo kun spredte glimt jeg mindes.
Billedet af Moder, som jeg gemmer det, kan jeg ikke gengive. At Moder
var kærlig, er jo ikke noget særligt, hun var også alvorlig, og det stammer
vist fra, at hun måtte overtage husførelsen hos sin Fader, da hun var
16 år, altså meget ung. Han, Professorens ^{og Schüttersens} Botanikerens, den af alle
113 ætede og ærede og upartiske, Joachim Frederik Schouw, mistede
sin Hustru den 9/3 1844. Hun var født Selgas, døbt Susette,
yngste Søster til Baronesse Christine Stampe på Mysø, havde
der gav Thorvaldsen et Sommerhjem derude på hans gamle
Dage. Ved Moderens Død skrev Grundtvig til Bedstefader
Diget: "Visnet er for dig i Haven Hjerteblomsten: Gyndighed;"
Jeg har det indtryk, at hun netop var mild og yndig, og Morfader
113 havde jo sin Embedsbolig i Botaniske Have, som dengang
lå bag Charlottenborg, langs Nyhavn. I Havesalen der
blev Fader og Moder viet af Grundtvig i 1851, for Bedstefader
var syg, de måtte derfor vies i Hjemmet, han døde 28/4 1852.

Jeg husker, det alvorlige Ansigt Moder satte op, når hun og
Fader prøvede hvem af dem der længst kunde se den anden
i Øjnene uden at le. Overfor de Øjne måtte vor milde Fader
altid give takt. Men Moder kunde også være med til Skamt,
når hun og Fader lagde at danne Tagrunde med Turgerne, hendes
Tagrunde var spids og sammenvullet, Faders var et bredt Rør.
Sådanit husker et Barn.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1B

Thun var selvstændig og viljefast, men altid lykkedes det hende jo ikke at føre sit Forsæt igennem. Fader kunde ikke lide Mælkekind, det fandt Moder sig i, men hendes to Drenge skulde vænnes til det.

Det lykkedes også en Tid, at få os til at holde af det, vi passede rigtig, at skæftes til at få det, men en dag fik jeg for meget af det gode, så Mælkekindet stod mig imod, og Moder måtte give talt.

For tringe Maden i os har hun aldrig gjort. Vi holdt heller ikke af Klumperne i Morgenallebroden, så hjalp Moder dog, ved at give os Anjeris dertil, og så glæde Klumperne. Engang satte hun mig i Skamme brogen; ^{garderoben} hun fandt mig, da hun åbnede for mig, og ~~meget~~ med alstensk herliges ting, ~~ikke~~, ~~hat~~ o. s. v.; jeg havde mødt mig fortrøffeligt. Men selv en god Pedagog kan have Uheld, og jeg mener, at hun var det, hun sagde vist nødvendigt mig til vore Bøtter, men var det sagt, så stod det fast.

Da vi engang var på Skovtur og skulde hjem, måtte vi gå rask til færd ^{men} barren? Undervejs løb jeg og legede, Moder sagde, jeg skulde følge med. Da jeg vedblev at lege, sagde hun, at hvis jeg ikke fulgte med, kom jeg ikke med i Skoven næste Gang, og da jeg fremdeles var uheldig, måtte jeg pant blive hjemme og gå i Skole, ^{medens} ~~Tante~~ ^{Tante} og Broder Niels kom efter besøgte Biskop D. G. Monrads på Himmeltøfte. Jeg var vel den Gang mellem 7 og 8 År og Søster Sissette Cathrine ganske lille.

Engang havde jeg som lille forudsagt at tegne den korsfæstede Kristus, det forbad Moder mig, og deri gjorde hun Ret, Børn skal ikke lege med det hellige. Hun lærte mig, at når jeg tegnede, skulde jeg vænne mig til ikke at dreje Papiret, men roligt holde opad og nedad retligt.

Jeg husker, at vi Drenge læste for Moder i en lille Bog om Halger Danske. Den kom vist med til Nysø, for at holde

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 119 Nr. 1 B

4 Jeg husker, at vi drøgte Læste for Moder i en lille bog om Halger Danske. Den kom vist med til Nysø, for at holde os i øvelse, der var vi som regel om sommerferien, jeg det står for mig som det dyreste, sommerlyste sted i Danmark. På Nysø tronede jo Tante Christine Stampe, Moders Moder. Der var også hendes datter, Moders nære veninde fra ungdommen, Frænke Elise Stampe, hun var et ejeldant menneske, lige som Moder, kristeligt og folkeligt grebet af Grundtvigs forkyndelse. En tid vilde hun endog ud at tjene som pige, men familien forhindrede det. Hendes yngste broder Christian var stift lærermoder på ualmindelig adelsblødsid, men ikke det sprog blev næret i Østing, hvor han en tid stod ved høren, han døde vist i kampene mod Brejten i 1866. En af vore fæder på Nysø blev uventet konting. Moder sagde, at det var fordi Baron Christian ventedes dertil, så var der ikke plads for os. Senere fik jeg at vide, at det var fordi Christian havde omtalt Fader som Malerelast⁹, så vilde Moder ikke være sammen med ham. Os børn har han altid været god mod. *De havde vist 7 fæder*

5 Moder havde fra ungdommen to nære veninder foruden Elise Stampe, nemlig Grønt. ^{hustru} Twiss datter Meta, som ^{hustru} næsten kunne træde i sit lange lys, ligesom Moders. ^{hustru} Meta var så ^{hustru} færdig til gengæld meget tykt og rambort. Og så Cousinen Sidsel Dalgas søster gift med Skolelærers Marboe. Men var der en genial pædagog og betydningsfuld Enkeshovning Caroline Amalie Asplundskole (formodentlig først efter Mandens død). Men har fortælt mig, at da vi engang havde fest en søndag fra Nysø, hvor en portion Artister kom, døde Moder den, for at give Sidsel part med, jeg så til, og Lækkersdatter som jeg var, blev jeg mere og mere urolig, alt som Sidsels del voksede, til da det brød jeg stille ud: ikke for mange, ikke for mange: Moder har altid fortælt hende tilføjelsen, men jeg husker den selv, det forfæle på kisten borte i vort køkken rummede, vi boede endem i samme hus.

6 Jeg husker også engang der blev samlet ind til en bøsse, at Moder udtog nogle nydelige smykker dertil fra sit chateau. Men holdt ellers ikke af barsarer, fandt vel, at udbyttet som regel og stod i forhold til arbejdet og postpost. Så engang hun var anmodet om at deltage i ordningen af en sådan, rejste hun sig under mødet og gav, det hun havde tænkt at ofre, i redepenge

som vist havde hun sin del

Men nævnte aldrig tallovenet, det havde vist til sin del. Mange siger ikke så på det, hævende, at det er ikke private folkes menneskeligt tallovenet er sat til at beskætte, og det er vel retligt, men hvor er grænsen? for Moder var dette ikke at være sandhed tro,

Handwritten text in a cursive script, likely Danish, covering the top third of the page. The text is written on lined paper and appears to be a letter or a formal document.

A single line of handwritten text, possibly a signature or a heading, located below the first section of text.

Handwritten text in a cursive script, likely Danish, covering the middle section of the page. The text is written on lined paper and appears to be a letter or a formal document.

Handwritten text in a cursive script, likely Danish, covering the bottom section of the page. The text is written on lined paper and appears to be a letter or a formal document.

(5)

9 Moder broderede meget efter Mønstre hun og Fader havde tegnet i Studiebøger
på rejse i Italien og Fader senere læmpet efter foreliggende behov. Sammen
kæmpede de mod Tidens smag, for at forbedre den, og begge gjorde de i den ret-
ning et stort arbejde, moder syede sine Skint. Ij husker den virksomhed der
blev udført i vor gamle dagligstue her, da en del damer under hendes og
Faders vejledning broderede fanerne til Studenterne i Nordens fire universi-
teter. Nasaale fik Odin på sin fane, Lund fik Freje, Christiania Thor.
og København Skjold, alle efter tegning af Constantin Hansen.

Da var der virksomhed i Stuerne, de uer, syrammer og dejligt forrest
silke alle vegne. Thi Naam nævnes, at til brylluppet fik Moder et par sofapuder
af nogle nære slægtninge, men de var ganske ude af stil og ^{forholdet til} stemning ~~med~~ det
øvrige bohave. Så syede Moder dem over med kint ^{læder} betræk, for at skæme
puderne med falmen og vore øjne for synet af dem. Tjæerne gik og den stil
hun kæmpede for, blev efterhånden berøst, nu synes den ^{at} kom-
me i agt og ære, og netop som noget særlig dansk der ^{kom} ^{idre} sig sidst tykke
til i broderlandene, så vidt jeg ved.

10 er indføjet andensteds.

(6)

11

Vore enkelte selskaber var nogenlunde ens, en forret, måske hvid sago, suppe, øksesteg og dessert, som vand, øksesteg eller andre kager, gammeldags krumkager eller krakmandler og rosiner, eller brød, serveret på det italienske stil i sorte farver på brøn, brændtlersbund. Det var fest, og noget forrest som helst at studere, stillende, og talerkræver.

12

Hvor husker jeg moders gråd, da budskabet kom om Daneriskes rømning i 64. Men alle indtrykke samler sig i mindet om den kære, dygtige Moder med det dybt alvorlige Trøsten sind.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1 B

(1)

1 Skrive hvad jeg husker om Moder, som døde, inden jeg var 12 år, det er jo kun spredte glimt jeg mindes. Billedet af Moder, som jeg gemmer det, kan jeg ikke gengive. At Moder var kærlig, er jo ikke noget særligt, hun var også alvorlig, og det stammer vist fra, at hun måtte overtage husførelsen hos sin Fader, da hun var 16 år, allerede meget ung.

Han, Professore, Botanikeren, den af alle agtede og ærede og uæstetiske Jørgen Frederik Schouw, mistede sin Hustru den 5/3 1844.

Hun var født Dalgas, døbt Sivotte, yngste søster til Baronesse Christene Stampe på Nysø, hende der gav Thorvaldsen et sommer-hjem derude på hans gamle dage. Ved Mormoders død skrev Grundtvig til Bedstefader, ^{sigte} ~~saagen~~ "Venerer for Høj i Haven Høiester-blomsten: Yndighed". Jeg har det indtryk, at hun netop var mild og ydmyg, og Bedstefader havde jo sin Embedsbolig: Botanisk have, som dengang ^{laa} ~~blev optaget grundet~~ bag Charlottenborg langs Nyløve.

^{laa}

I Hamborg der blev Fader og Moder viede af Grundtvig i 1834, for Bedstefader var syg, de måtte derfor vies i hjemmet, han døde 28/9 1832.

et
født
inden
endte 1832

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 16

2 Jeg husker, det alvorlige ansigt Moder satte op, når hun og Fader ^{stille} prøvede
 hvem af dem der ^{langst} kunde se ^{den} tændanden i igrere ude, at le. Overfor de igrer
 gav Fader altid tælt. Men ^{vi} kunde også ^{Moder} skæmte, være med til skæmt, når
 hun og Fader leiede at danne tændende med tængerne, hendes spids og ^{tændende} var
 men gullet, Faders ^{var} fedt bræt ror. Saaand husker et barn

3 Men var selvstændig og vilje fast, men altid lykkedes det ^{hendes} ikke at fore sit
 forsat igennem. Fader kunde ikke lide mælkesteind, det fandt Moder
 sig i, men hendes to drenge skulde vænnes til det. Det lykkedes også en
 tid, at få os til at holde af det, vi passede nøje, at få det efter tur, men en
 dag fik jeg for meget af det gode, så mælkesteindat stod mig imod, og Moder
 måtte give tælt. For tvinge maden i os har hun aldrig gjort. Vi holdt
 heller i tæke af klumperne i morgenøllebrøden, så hjalp Moder derpå,
 ved at give os anjovis til, og så glad klumperne. Da Syster voksede til,
 fik vi alle tre smørbrød og the til morgen, thi drenge fandt det højst uort-
 færdigt, at Cathrine slop for de mange lange år med øllebrød og mælke-
 brød.

Da vi ungang var skortur og skulde hjem, måtte vi gå rakte til jernbanen?
 men jeg ^{moder} tog, og legede, Moder sagde, jeg skulde følge med. Da jeg vedblev at lege
 sagde hun, at hvis jeg ikke fulgte med, kom jeg ikke ind i skoven næste gang, og da jeg
 fremdeles var udydig, måtte jeg snart blive hjemme, og gå i skole, medens de andre
 besøgte Biskop D. G. Mourads på Himmeltæfte. Jeg var ul 3 år dengang.

X Engang havde jeg som lille forstøjet at tegne den kongsfæstede Christofus,
 det forlød Moder mig, og deri gjorde hun ret, hun lærte mig, at
 når jeg tegnede, skulde jeg vænne mig til ikke at drøje papiret, men
 roligt holde op ad og ned ad rigtigt.

SKOVGAARD-MUSEET
Moppe 113 Nr. 1c

os i Øvelse, der var vi som Regel i Sommerferien, det står for mig som det deiligste, sommerligste Sted i Danmark. På Nysø truede jo Tante Christine Stampe, Moders Moder. Der var også hendes
 MS Datter, Moders nære Veninde fra Ungdommen, Frøken Elise Stampe, hun var et sjældent Menneske, ligesom Moder, kristeligt og falkeligt grebet af Grundtrivs Forkyndelse, En tid vilde hun endog ud at træne som Pige, men Familien ^{hvis det ikke var grunden til, at hun aldrig blev det} forhindrede det. Hensens yngste Broder Christian var stik derimod så ualmindelig Adelsbløddet; men ikke det Sind blev næret i Paris, hvor han en tid stod ved Theren, han deltog vist i Tingen 1866

En af vore Frier på Nysø blev uventet kontrarig. Moder sagde, at det var fordi Baron Christian ventedes dertil, så var der ikke plads for os. Senere har jeg fået at vide, at det var fordi Christian havde omtalt Fader som „Malerklut“, så vilde Moder ikke være sammen med ham. Os Børn har han altid været god imod.

Moder havde fra Ungdommen to nære Veninder foruden Elise Stampe, nemlig Grundtrivs Datter Meta, som næsten kunde træde i sit lange, lyse Hår, medens Moders ikke var så langt, men til Gengæld meget tykt og ravnensort. Og så Cousinen Siisette Dalgaard, senere gift med Skolebestyrer Mariboe. Hun var selv en genial Pædagog og bestyrede Indkøbsning Caroline Amalies Adyldskole, (formentlig først efter Mandens Død). Hun har fortalt mig, at da vi engang havde fået en Sending fra Nysø, hvori var en Portion Artiskokeker, delte Moder dem, for at give Siisette ^{en} Part med, jeg så til, og Lækkerulten som jeg var, blev jeg mere og mere urolig, alt som Siisettes Del voksede, til sidst brød jeg stille ud: ikke for mange, ikke for mange: Moder har altså fortalt hende

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1C

4

Tilstragelsen, men jeg husker den selv, det foregik på Køkkenbordet i vort køkken nedenunder, vi bor jo endnu i samme Hus.

Jeg husker også engang, der blev samlet ind til en Basar, at Moder udtog nogle nydelige Småting dertil fra sit Châtel. Hun holdt ellers ikke af Basarer, fandt vel, at Udbyttet som Regel ej stod i Forhold til Arbejdet og Bøstyre. Så engang hun var anmodet om at deltage i Ordningen af en sådan, rejste hun sig under Mødte og gav, det hun havde tænkt at ofre, i rede Penge.

Hun nærede aldrig Taldrasenot, som jo skulde have sin Del. Mange ser jo ikke så nøje på det, hævde, at det er ikke private Folkes Småkøb Taldrasenot er sat til at beskætte, og det er vel rigtigt, men hvor er Grænsen? for Moder var dette ikke at være "Sandhed tro".

Moder selvstændighed kendtes også på, at hun ikke fulgte Moderen, hun gik klædt efter eget Tykke, i Hovedsagen en farligt Liv og Nærdel med en dobbelt Silketnor af Tjaleus Farve knyttet om livet, med nedhængende Kræster. Sådan gik hun hjemme og ude. Jeg husker hende, engang hun skulde ud, mødte i Theatret. Hvor jeg syntes hun var smuk i den lysegrå Silketkjole.

Der var en egen stille Fæst over livet i de Tider, det var som alt var smukt den Gang, midt i København og alle Steder. Jørgens var Hjemmet Samling, og Moder hørte hjemme i Datidens mest dannede Kredse. Vor Guldalders Kunsthistoriker Professor N. L. Høyen holdt Forelesninger på Charlottenborg, og Moder blandt de Damer, som hørte ham. I hendes Barndomshjem så de jævnligt ham med Hustru og Svigerinde til Middag om Søndagen. Han var kræsen, og for at berøge sin Appetit, udbad han sig

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 116 Nr. 10

4)

Sum

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 16